

ATMOSFERISCHE STORINGEN

(Zimmer mit Frühstück)

Zonnig blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ATMOSFERISCHE STORINGEN – ZIMMER MIT FRÜHSTÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © Ulla Kling
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paul Brouwer - landbouwer van origine, maar dan opeens, met de meeste tegenzin, manusje van alles in z'n eigen pension

Mees - zijn echtgenote, die dit alles geregeld heeft en hem doorlopend de wind uit de zeilen neemt

Ma - moeder van Paul, met Mees twee handen op één buik, maar er ook op bedacht de vrede te bewaren

Fred van den Akker - pensiongast, c.q. goedmoedige lobbies zonder capsones

Greet - zijn wederhelft, met 'n minder goed humeur en met galstenen

Clair - eveneens te gast in het pension; niet direct van de lichte cavalerie, maar er wel familie van

Isidoor IJzerman - komt ook z'n opwachting in pension Brouwer maken; eentje van 't soort, dat 't bijzonder goed met zichzelf getroffen heeft

Aleida Bloemendaal - oude vrijster uit een vervlogen tijdperk, die het pension alleen maar aandoet, in de overtuiging, dat ze verplicht is haar nichtje te moeten chaperonneren

Ireen - het lijdend voorwerp van dit wereldvreemde wezen, die deze toezichthoudster kan missen als buikpijn

Tonie - loodgietersleerling, met veel meer interesse voor Ireen, dan voor lekkende kranen

DECOR:

De drie bedrijven spelen in een en dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voor de deur naar de keuken. In dezelfde kant achter 'n raam, dat geopend moet kunnen worden. In de korte kant rechts 'n open doorgang naar de gastenkamers. In de brede achterwand 'n deur, of eveneens 'n open doorgang. Kiest men voor dit laatste, dan wordt deze op- en afgang alleen maar naar links benut. Hij voert naar buiten, c.q. de ingang van het pension en naar de tuin. Aan de kamer kan men zien, dat het in feite 'n woonkamer is geweest, waarin nu, al naargelang de beschikbare ruimte, twee tot drie tafeltjes met stoelen staan, zijnde de ontbijtruimte. Verder moet ergens 'n kastje, tafeltje of lessenaartje staan, met daarop 'n agenda van ietwat groter formaat, het zogenaamde gastenboek. Deze kan echter ook gewoon op het dressoir liggen. Aan de wand kan 'n provisorisch sleutelrekje hangen, met echter niet meer dan zes sleutels. Overige inrichting naar eigen goeddunken, met dien verstande, dat ook ergens 'n telefoon voorhanden moet zijn.

EERSTE BEDRIJF

Mees: *(bezig met het verschuiven van tafeltjes en stoelen)* Zo, dit tafeltje hier en deze stoel... Nee, dat is geen gezicht. *(verschuift weer wat, bekijkt het twijfelend)*

Ma: *(op via midden, het ook bekijkend)* Dat lijkt nergens op.

Mees: Zover was ikzelf ook al.

Ma: Schuif dat tafeltje nou eens 'n beetje naar hier, zodat de mensen tenminste voorbij kunnen. *(nu beiden in de weer)*

Mees: Och nee, dan is 't hier toch weer te nauw. *(schuift weer)*

Ma: En het bord buiten, met alleen maar dat simpele "kamers", kun je zo ook niet laten. Daar moet nog iets bij. "Kamers met..met..."

Mees: *(geïrriteerd)* Met wat? *(bekijkt de opstelling)* Jezus, zo past 't ook voor geen meter! *(schuift weer)*

Ma: "...met prachtig uitzicht" bijvoorbeeld.

Mees: Dat is immers vanzelfsprekend, we hebben hier immers niets anders dan de mooiste vergezichten. *(opstelling bekijkend)* 't Is en blijft waardeloos.

Ma: Ik heb 't: "Met ontbijt."

Mees: *(bezig en in gedachten)* Hoezo met ontbijt?

Ma: Doe nou niet zo onnozel. "Kamers met ontbijt", dat klinkt toch goed. Of beter nog "logies met ontbijt". *(tafels en stoelen energiek 'n plaats gevend)* En hou nu eens op met dat zenuwachtig gedoe. Zo past 't precies en nu blijft 't staan.

Mees: Zo heb ik 't in het begin ook gehad... Nou ja, "logies met ontbijt" klinkt inderdaad niet slecht, ofschoon 't in feite ook logisch is.

Ma: *(verplaatst alweer 'n stoel)* Deze staat in de weg.

Mees: *(rukt 'm weer op z'n plaats)* Die blijft zo staan. De gasten schuiven met de stoelen toch precies zoals ze zelf willen.

Paul: *(in joggingpak op van rechts)* Morgen. *(wil af via midden, stekt dan)* En, waar zijn jullie mee bezig?

Mees: Vertel jij me liever eens wat je 's morgens om tien uur in 'n joggingpak moet.

Paul: Joggen natuurlijk, wat anders?

Ma: *(vrolijk)* Jij en joggen? Dat moet ik eerst nog zien.

Paul: *(streng)* Ma! *(andere toon)* Mees, je hebt m'n vraag nog niet beantwoordt.

Mees: Luister Paul, in die kleren kun je je hier in elk geval niet vertonen als er gasten komen.

Paul: Nóg is er niemand en "ik" krijg sowieso geen gasten.

Ma: Welterusten. Vandaag heeft ie weer 'n humeur als van een oorworm in de overgang.

Paul: Zou ik nu eindelijk eens antwoord kunnen krijgen? Wat moet die tafel- en stoelenchaos hier?

Mees: Zoals de heer des huizes inmiddels bekend moge zijn, hebben wij hier met ingang van vandaag een pension voor zomergasten, die in deze ruimte hun ontbijt zullen gebruiken.

Paul: Hoezo ontbijt?

Ma: (*ogen ten hemel*) Omdat we kamers met ontbijt aanbieden.

Mees: En omdat we onze gasten er niet met een lege maag op uit kunnen sturen, om van onze mooie omgeving te genieten.

Paul: Daar dwingt niemand hen toe. Dit is verdorie onze huiskamer!

Mees: Nou en?

Paul: En daar heb je me trouwens ook niets van gezegd! Ik wil hierbinnen toch zeker geen vreemden hebben! Misschien zit er wel echt "volk" tussen.

Mees: Best mogelijk.

Ma: Zeer waarschijnlijk zelfs, want op leden van het koninklijk huis rekenen we echt niet.

Paul: Ma, dit is iets tussen Mees en mij. (*wegwenkgebaar*) En het is niet per se noodzakelijk dat jij daarbij bent.

Ma: Ik ben al weg. (*af in links*) Laat je maar niets van 'm gevallen, Mees!

Paul: (*dreigend tot Mees*) Drijf 't niet te ver, vrouw! Meer zeg ik niet.

Mees: De hemel zij dank.

Paul: Ik herhaal, drijf 't niet te ver! Niet alleen, dat je tegen mijn uitdrukkelijk wil weer eens je zin hebt doorgedreven en van ons vredig nestje een...

Mees: (*onderbreekt, schril lachend*) Vredig!

Paul: Jazeker, vredig! Als 'n zwerm horzels zullen ze hier neerstrijken en op m'n eigen privéterrein moet ik dan naar hun hersenloos geraaskal luisteren. Overal zullen ze hun neus insteken en de ene achterlijke vraag na de andere stellen!

Mees: Dan geef je hen een van je welbekende achterlijke antwoorden en de zaak is weer in evenwicht.

Paul: (*wil kwaad af via midden*) Ik vertik 't om nog langer naar dit stom gezwets te luisteren!

Mees: (*bazig*) Hé zeg, wacht eens even jij! We waren 't er toch over eens, dat we, nu we 't met de opbrengst van de boerderij alleen niet meer kunnen redden, naar 'n alternatief moesten zoeken, of niet soms?

Paul: Naar 'n alternatief, ja. Maar niet naar 'n hoop vreemd volk over de vloer.

Mees: Maar dit is nu eenmaal onze enige alternatieve mogelijkheid! Dat jij altijd zo moeilijk moet doen! Trouwens, er rest je nu toch niets anders meer dan af te wachten. En daarmee basta!

Paul: *(terug naar rechts)* Nee, wacht jij maar eens af! Je zult er nog wel achter komen! *(af)*

Mees: *(hem naroevend)* Ik dacht, dat meneer wilde gaan joggen? *(honend)* Is de energie al opgebruikt?

Paul: *(al haast achter toneel)* Mens, je kunt me de kont kussen!

Mees: *(roept)* Graag. Maar eerst moet je je omkleden! *(in zichzelf)* Net alsof ik er zo verzot op ben voortdurend vreemden in huis te hebben. Ik weet heus wel iets beters dan de hele dag de sloof te moeten spelen! Zeker mevrouw, en kan ik u verder nog met iets van dienst zijn, mevrouw? Alles naar uw zin, meneer? U hoeft 't maar te zeggen hoor.

Ma: *(op uit links, rondkijkend)* Tegen wie heb je 't?

Mees: Tegen mezelf.

Ma: Dan is 't goed.

Mees: Niets is goed! Ik zweer 't je ma, dat we ons dag in dag uit geel en groen zullen ergeren. En van Paul hoeven we ook geen medewerking te verwachten. Eerder het tegendeel.

Ma: Paul zal zich langzaam wel in de nieuwe situatie schikken, ik ken 'm toch. *(op het raam doelend)* En kijk nu eens naar buiten. Wat zeg je ervan? Ziet er toch uit alsof 't gedrukt is, of niet soms?

Mees: *(kijkt naar buiten)* "Logies met ontbijt." Dat heb je inderdaad goed voor elkaar gekregen. Maar ik moet nu eerst nog eens naar de kamers gaan kijken, of ze in orde zijn.

Ma: Verwacht je dan, dat er al zo vlug mensen zullen komen?

Mees: Ik hoorde Marieke van Gerrit van moeke Mulders gisteren toevallig vertellen, dat er in 't hele dorp geen bed meer vrij zou zijn. *(af via rechts)* Dus mogen we aannemen, dat de eersten niet lang op zich zullen laten wachten.

Paul: *(op van rechts, in gewone werkkledij, nog achter zich kijkend)* Geen blik gunt ze me waardig. Maar ze zal me nog leren kennen. *(tot ma)* En, wat hebben jullie nu weer bekokstoofd met z'n tweeën?

Ma: *(onschuldig)* Helemaal niets. Hoe haal je 't in je hoofd?

Paul: Nee, dat zal wel. Maar hoe zit 't, is er nog 'n kop koffie te krijgen in dit "pension"?

Ma: Zeker, m'n jongen. *(af in links)* Wordt meteen aan gewerkt.

Paul: *(gaat ergens zitten met 'n krant, lezend)* Daar heb je 't al: onze infrastructuur is, met het oog op de te verwachten toename van het toerisme in onze regio, hoognodig aan een injectie toe. *(werpt de krant ergens neer)* Wat 'n waanzin. Die idioten moeten zelf 'n injectie hebben. Ik ben best tevreden met zoals 't nu is. Moet onze heerlijke rust dan soms in stukken gerukt worden door het onwijs geklets van stadse neuroten, die nog geen big van 'n mopshond kunnen onderscheiden?

Ma: *(inmiddels terug met 'n kop koffie, verwijtend)* Och jongen, wat 'n vooroordelen allemaal. Waarom laten we 't toch gewoon niet op ons afkomen. Die mensen hebben... *(vullen elkaar telkens aan)*

Paul: meer tijd als hersens!

Ma: Nee, ze hebben...

Paul: hun mondwerk de hele dag in de hoogste versnelling staan!

Ma: Laat me verdorie eens uitspreken, ja! Zij hebben, omdat ze met vakantie zijn, een vredelievende en evenwichtige instelling. Zij...

Paul: hebben op van alles en nog wat iets aan te merken!

Ma: *(met nadruk)* Zij zijn met alles tevreden en zeer dankbaar...

Paul: dat ze 'n stel idioten gevonden hebben, die bereid zijn hen op hun wenken te bedienen.

Ma: *(met nadruk)* Zeer dankbaar, dat zij in onze vredige landelijke idyllische omgeving tot rust kunnen komen. En je mag ook niet vergeten, dat zij...

Paul: zich hier al na enkele dagen stierlijk lopen te vervelen en wij geacht worden de hoogvereerde gasten bezig te houden.

Ma: *(scherp)* Dat zij best wel 'n aardig centje bij ons achterlaten.

Paul: *(verachtelijk)* Kom nou ma! Die paar euro? Mijn rust is me meer waard.

Ma: Paar euro? Had je gedacht! 'n Tweepersoons kamer met ontbijt, brengt nog altijd veertig euro op, en dan zijn we nog goedkoop.

Paul: *(verbluft)* Waaat? Zoveel? Wie is er nou in godsnaam zo mesjogge, om voor 'n doorgezakte matras en 'n bak leut veertig euro neer te tellen?

Ma: De matrassen zijn nieuw en op de kwaliteit van mijn koffie kun je maar beter geen commentaar hebben.

Paul: Nieuwe matrassen? 't Wordt hier met de dag nog mooier! En waarom weet ik daar weer niets van?

Ma: Ik heb 't je nu toch gezegd. *(vriendelijk)* En luister, Paul: mochten hier soms gasten komen, die iets uitvreten dat je niet aanstaat, dan ben jij toch zeker wel mans genoeg om daartegen op te treden, of niet soms?

Paul: Ma, laat 't je gezegd zijn, aan dit pension gaan jullie je 'n bult vallen, waarop de klokkenluider van de Notre Dame jaloers zou zijn geweest.

Ma: *(goedmoedig)* Maar zeker, zoonlief weet alles. *(af in links)* Die zou zelfs de drie wijzen uit 't oosten nog voor schut kunnen zetten.

Paul: Momentje! Ik wil nog 'n kop koffie!

Ma: *(hoofd om hoek van de deur)* 'n Extra ontbijt kost zes euro. *(deur dicht)*

Paul: *(onthutst)* Wat? Wat zullen we dan nu...? *(haalt diep adem, woedend)* Wachten jullie maar eens af! *(af via midden)* O ja, jullie komen er nog wel achter! *(achter toneel)* Pardon dames, dat behoort

niet tot mijn competentie. Gaat u hier maar naar binnen.

Aleida: (*opkomend met hoedje op, waarin enkele kunstbloemen verwerkt zijn, gevolgd door Ireen, die 'n koffer, reistas en handtasje draagt*) Wat 'n vlegel! Kennelijk de huisknecht. Nog te beroerd om van 'n dame de koffer over te nemen.

Ireen: Och tante, hij is immers niet zwaar.

Aleida: Daar gaat 't niet om, m'n kind. Maar in 'n omgeving als deze, hebben de mensen niet de juiste omgangsvormen. Om van de in onze kringen heersende etiquette maar helemaal te zwijgen.

Ireen: Tante Aleida, kunt u dan tenminste niet tijdens onze vakantie deze - toch al lang achterhaalde - etiquette vergeten?

Aleida: (*berispand*) Ireen, ik moet je toch verzoeken! (*ietwat dromend*) Als ik terugdenk aan de tijd, toen ik zo oud was als jij, aan mijn omgang met werkelijk beschaafde mensen, waarmee ik geestrijk kon converseren... (*verachtelijk*) Maar hier...

Ireen: Tante, ik wil niet converseren, en al zeker niet geestrijk, maar alleen gewoon simpel vakantie hebben.

Aleida: Goed, goed, je zult je zin krijgen. Erg genoeg, dat je ouders zo weinig verantwoordelijkheidsgevoel tonen en een meisje van jouw leeftijd alleen zouden hebben laten trekken. (*Ireen slaat ogen ten hemel*) Daarom heb ik me maar opgeofferd. Maar verwacht niet van me, dat ik me onder deze omstandigheden ook nog amuseer.

Ireen: M'n goeie beste tante Aleida, probeer 't toch eindelijk te begrijpen! Aan u is de onwikkeling van haast 'n hele eeuw voorbijgegaan. En verwacht "u" alstublieft niet van "mij", dat ik u voor dit (*schamper*) "begeleidingsoffer" ook nog dankbaar zal zijn. Ik ben hier naartoe gekomen met het vaste voornemen me te amuseren. En gaat u de komende week maar met wat geestrijke lectuur in 'n gemakkelijke stoel liggen, ik zal me heus wel redden.

Aleida: (*nuffig*) Ik zal nog wel eens bij mezelf overleggen, of en hoe ik deze door jou gebezigde uitingswijze onder de aandacht van je ouders ga brengen.

Ireen: Tante Aleida, durf uw ogen toch eens te openen en om u heen te kijken! Uw o zo voorname en zeer beschaafde grootmoeder mag dan wel ooit eens bij een adellijke familie in dienst zijn geweest, maar dat is al 'n eeuwigheid geleden. We leven vandáág en ik ben zeer goed in staat op mezelf te passen.

Aleida: (*onthutst*) Ik ben..ik ben met stomheid geslagen! Jawel, dat ben ik!

Ireen: (*vrolijk*) Gelukkig hebt u nu 'n hele week de tijd om van deze aanslag op uw geborneerdheid bij te komen. (*roept in de ruimte*) Hallo, is hier niemand?

Mees: (*gehaast op van rechts*) Ha, de dames. Neemt u mij niet kwalijk, dat ik u misschien even heb laten wachten. (*hen een hand gevend*) Maar in elk geval hartelijk welkom. Mees Brouwer is de naam.

Aleida: (*stijf*) Aleida Bloemendaal en dit hier is m'n nichtje Ireen. We wachten overigens al langer dan normaal.

Ireen: Maar tante, we komen net binnen.

Aleida: Kind, spreek me niet tegen. (*tot Mees*) We zijn van plan 'n paar dagen hier te blijven en dit pension leek ons, althans van buiten, wel enigermate geschikt.

Mees: (*ijverig het gastenboek raadplegend*) Tja, dan moet ik eens kijken of er nog iets te regelen valt. 't Is druk, moet u weten. Hmmm, de balkonkamer is helaas al bezet, maar wacht, ik heb wel nog 'n ruime zuid-west-kamer met panoramablik voor u.

Aleida: Nou goed. Zeggen we voorlopig voor twee nachten, daarna zien we wel verder. (*Ireen staat ongelovig nee te knikken*)

Mees: Zoals u wilt. En eh, inschrijven doe ik u dan straks wel. (*roept richting midden*) Paul, bagage!

Aleida: (*zogenaamd zacht tot Ireen*) Dat zal wel die vlegel van voorheen zijn.

Paul: (*op via midden, nors*) En?

Mees: Wil je alsjeblieft de bagage van de dames naar kamer drie brengen?

Paul: (*vol ongeloof*) liik?

Mees: (*met nadruk*) Zie je soms nog iemand anders? (*Aleida staat misprijzend toe te kijken*)

Ireen: Maar ik kan ze toch zelf wel... (*bestreffende blik van Aleida*)

Mees: (*tussen haar tanden*) Sta daar niet als 'n houten klaas en beweeg je eens!

Paul: Ja zeg, aan die schoenendoos met handvat zal die mevrouw zich heus geen breuk tillen.

Mees: (*dreigend, sissend*) Paul!

Aleida: Dit slaat toch werkelijk alles! Kom kind, gaan we ergens anders onderdak zoeken.

Paul: (*tot Aleida*) Weest U toch niet zo lichtgeraakt, mevrouw. Dit is de speciale charme, waarom de bewoners van deze streek zo bekend staan. Weet u, in feite sta ik geheel en al tot uw beschikking.

Aleida: (*scherp*) Ik hecht waarde aan de aanspreektitel van juffrouw!

Paul: Zoals u wenst, juffrouw. En om het nog eens te onderstrepen, het lieflijke bloemenhoedje dat u draagt, bijvoorbeeld: u hoeft me maar te vertellen hoe vaak het begoten moet worden en ik zal dat karwei graag voor u opknappen. Op dat gebied sta ik voor niets. (*Ireen staat onhoorbaar te proesten, Mees trekt grimassen van pure wanhoop*) En

kijk eens aan, *(op Ireen doelend)* dit is zeker het dochtertje van de geachte juffrouw?

Aleida: *(scherp)* Pardon, mijn nichtje!

Paul: Geeft niet. Desondanks is het toch 'n regelrecht schatje. *(neemt haar het handtasje af)* Kom, u mag niet zo zwaar tillen. Bederft u uw figuur mee. *(tot Mees, die perplex staat)* Kamer drie zei je? *(gaat met het handtasje, plechtig en stijf als 'n butler af via rechts)*

Aleida: *(tot Mees)* U zou zich wel eens van ander personeel mogen voorzien. Hoe deze persoon zich gedraagt, is werkelijk ongehoord. Nog één enkele misplaatste opmerking en we zullen uw huis onmiddellijk verlaten! *(tot Ireen)* En sta jij alsjeblieft niet zo onbetamelijk te grijnzen. *(koffer oppakkend en af via rechts)* Help me liever.

Mees: *(wanhopig)* Neemt u mij niet kwalijk. 't Spijt me ten zeerste. Ireen: *(vrolijk)* Geen probleem, mevrouw Brouwer. M'n tante is nu eenmaal 'n etikettemens *(met reistas af via rechts)* en bovendien loopt ze minstens 'n halve eeuw achter.

Mees: *(razend, in zichzelf)* Daar is 't laatste woord nog niet over gezegd! Mij hier zo voor schut te zetten! *(Paul fluitend op van rechts)* Paul Brouwer, ik moet met je spreken!

Paul: Ik heb nu geen spreekuur. *(fluitend af via midden)*

Mees: *(schreeuwt)* Paul, je blijft hier! *(woedend)* Zoiets hou je toch niet voor mogelijk!

Ma: *(op uit links)* Hemeltje zeg, wat moet dat geschreeuw hier?

Mees: Ma, je kunt je niet voorstellen wat je zoon zich net weer gepermitteerd heeft!

Ma: O, jawel hoor. Ik ken 'm namelijk al vanaf z'n geboorte.

Mees: Neem me niet kwalijk zeg, maar dan moet er bij z'n opvoeding toch wel iets heel essentieels zijn fout gegaan.

Ma: Dat hoeft je me nu niet meer te verwijten. Daarvoor is het inmiddels te laat.

Mees: 'n Oudere, heel voorname dame, heeft hij notabene aangeboden haar hoed te begieten, omdat die getooid is met enkele bloemen.

Ma: *(weer af in links)* Eigen schuld, zoiets draagt men ook niet.

Mees: 't Was ook niet anders te verwachten. Moeder houdt haar jochie natuurlijk de hand boven het hoofd en ik sta weer overal alleen voor.

Ireen: *(op van rechts, met 'n leesboek, nog achter zich sprekend)* ...wel zo vriendelijk zijn, dat ongemak uit de weg te laten ruimen.

Mees: Problemen, juffrouw Ireen? Is uw tante nog steeds uit haar doen?

Ireen: Niet nog steeds, maar alweer. Ze wil 'n bad nemen, maar eerst ging de kraan niet open en nu krijgen we 'm niet meer dicht. En het water loopt en loopt maar door.

Mees: En ik heb 't nog allemaal zo uitvoerig laten controleren. *(al bij de*

telefoon en nummer draaiend) Je kunt tegenwoordig ook van niemand meer opan... Tonie, met Brouwer, geef me de baas eens even... O nee? Dan heeft ie geluk gehad, anders kreeg hij nu 'n behoorlijke uitbrander van mij! Maar Tonie, je moet onmiddellijk komen...! Omdat bij een van onze vrouwelijke gasten het water blijft lopen... Lach niet zo stom, uit de kraan natuurlijk...! Dat hij moet lopen, weet ik ook, maar niet ononderbroken! En als je er niet meteen bent, kom ik jezelf halen! *(knalt de haak op het toestel, dan tot Ireen, die ergens in 'n hoek met haar boek is gaan zitten lezen)* Hij zal er wel met 'n paar minuten zijn, 't is immers vlakbij. Maar waarom gaat u niet ergens buiten zitten lezen? 'n 't zonnetje is 't nu zalig.

Ireen: Op uitdrukkelijk bevel moet ik binnen roep-berijkt blijven.

Mees: Die tante lijkt me 'n beetje...

Ireen: Nou, dat "beetje" is nog mild uitgedrukt. Niettemin, 't is best wel 'n aardig mens, ofschoon ze absoluut niet in ons tijdsbeeld past. In een grijs verleden schijnt haar grootmoeder ooit 'n paar dagen bij 'n familie van adel gewerkt te hebben en dat heeft op haar kleindochter zoveel indruk gemaakt, dat deze dat wereldje is blijven koesteren.

Mees: *(vrolijk)* Ongelooflijk, dat zoiets vandaag de dag nog bestaat.

Ireen: En helaas is ze ook van mening, dat een dochter van goeden huize, hoewel ik niet eens weet of ik dat ben, of überhaupt zijn wil, in geen geval ergens naar toe mag zonder gezelschapsdame. Mees: Owee, dan zou u hier niet eens iets zelfstandig mogen ondernemen!

Ireen: Zo ongeveer, ja. Maar ik speel dat spelletje niet mee. Althans zeker niet op de manier zoals zij zich dat heeft voorgesteld.

Mees: *(grinnikend)* Dan bent u hier dus in de hoedanigheid van het ongehoorzame nichtje, hihhi. Maar eh, nu u er toch bent: ik mag hopen, dat u aan het optreden van mijn man niet al teveel aanstoort wilt nemen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto